

LBRIS

We know
books

Traian Ștef

Mintea de cristal

ROCART

Cât de grea inima /	5
De iarnă /	6
Într-o anume lumină /	8
Povestea e totuși problematică /	9
Oamenii împinși pe treptele catedralei /	10
Discurs împotriva luminozității /	11
Alte cuvinte /	12
Cum nu știm ce se întâmplă /	14
Păpușile /	15
Întâlnirea din vis /	16
Actori /	17
În voia ei /	18
Stări /	20
Era divagațiilor /	23
Întoarceri /	25
O chestiune metafizică /	26
Crudă soarta /	27
Cum nu mai știm unde se pun cuvintele de legătură /	28
Mîntea de cristal /	29
Cum merg lucrurile /	31
Casa părinților /	33
Meniul zilei /	34
Confuzia /	36
Despre lumină /	38
Exercițiul /	39
Interval /	40
Unchiul /	41
Sintactică /	42
Eu ăstalalt /	43
Poezia înaltă /	45
Jocul de-a întrebarea /	47
Ultima oară /	49

Târziu / 51

Portret neizbutit / 52

Eco grafie / 53

Mintea mare de cristal / 55

Șah / 56

Lentila de cristal / 57

Ceea ce înseamnă ceva / 59

Lumea asta / 60

O minte atât de mare / 64

Transparențe / 67

Tărâmul făgăduinței / 69

Cine poate aduce pacea / 71

Indiferența / 73

Dacă viața e vis / 75

Neputincioasa vină / 77

Cât de grea inima
 E un peisaj fără aer
 Tupilat într-o vizuină
 De vulpe

Ai fi vrut să repeți scena
 Cu nu e coada mea
 E o rădăcină
 Când nu te alerga nimeni

Ai fi vrut să te întinzi
 Pe un norișor
 Deasupra muncelului
 Și te întrebai dacă e ocupat

Cât de ușoară inima când
 Scapi de propria încercuire
 Și poți respira
 Într-o lume despre care
 Un poet spune că e de cristal

Prietenii mei își amintesc
Că atunci
Când mergeam la bunici
În vacanța de iarnă
Era mult alb
Era zăpadă
Acuma nu doar că ar fi altfel zăpezile
Dar se topesc imediat
Sau nu mai sunt deloc
Și de vină ar fi schimbările climatice
Că nu mai putem urca dâmbul
Și la coborâre
Să ne răsturnăm cu sania în vale
Să stăm cu pantalonii înghețați
Până când auzim de la mama strigare
Să ne cheme la mâncare

Acuma peste tot sunt oglinzi
La intersecții în magazine
În cabinele de probă
La frizerie oglinda urmărește
Toată operațiunea tunsului
Mâna cu foarfeca mișcându-se întruna
Iar cealaltă trecând blând prin păr
La sfârșit frizerița ia altă oglindă
Și te întrebă dacă ești mulțumit
Cu ce oglindește oglinda mare din oglinda mică
La fel mă întrebă deunăzi dentista
Dacă îmi place cum culoarea coroniței noi
Se potrivește cu aceea a dinților vechi

Îmi ține oglinda în față
Eu o îndrept atingându-i ușor mâna
Să intrăm amândoi în tablou
Și îi spun ceea ce nu apucasem să-i spun frizeriței
Că de o vreme mă uit mai rar în oglindă
Că nu mie trebuie să-mi placă imaginea
Ci acelor care ocupă marginea

Poartă mască mănuși o bentiță colorată pe cap
Și cât timp lucrează în interiorul gurii mele
Îi văd de foarte aproape doar ochii verzi
Cum scapă uneori spre ai mei
Dar mai puțin decât o sclipire
Cât să lase o amintire

Pământul e împânzit de amintiri
În care nu au loc oglinzile
În care nu mai vreau să mă uit
Oricum nici ochiul nu folosește
Din potențialul creierului meu
Decât partea care i se cuvine
Și nu mă vede așa cum sunt
Cum nici oglinda nu mă arată așa cum sunt
Mai bine un scurt-circuit
În care se întâlnesc două ochiri
Într-un pliu
Într-un răstimp
Într-o deturnare spre Olimp

Ulicioara aceasta ajunge într-un câmp
Câmpul e străjuit de o pădurice
De mesteacăn și plop
Mușuroaie cu pământ proaspăt
Se ridică pe câmp atrase de lumina soarelui

Unde se întâlnește ulicioara cu păduricea
E o masă și două bănci din lemn
O flanchează

De departe se vede o mogâldeață
Așezată cu fața spre drum
Și capul dat mult pe spate
Frunzele unui plop tânăr
Au sclipiri argintii
Pentru asta a venit
Acuma îl recunosc
El e
Se ridică să-mi facă și mie loc pe bancă
În această lumină a lui

Mi-e foarte clar
Până este cineva lângă noi
Până simțim că este cineva
Sau este ceva lângă noi
Cineva-ceva care ne însoțește
Nu murim

Unui prieten îi este foarte frică de moarte
Și îl însoțește urletul cuiva
Care nu i s-a arătat
E bine și așa
Nu va muri
Cât timp îl va simți atât de aproape

Doar atunci când va urla el însuși
Și vibrația corzilor corpului
Nu va fi percepută nici de acel cineva-ceva
Atunci lucrurile devin problematice

Atunci
Și nici atunci
Așa că mai bine să așteptăm
Fără teamă
De asta sunt sigur